

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

1. An in casu extremæ necessitatis, si non adsit Oleum benedictum ab Episcopo, possit Sacerdos illud benedicere, vel vti Oleo non benedicto advngendum moribundum? Et an saltem Sacerdos ex commissione ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

TRACTATUS QVARTVS De Sacramento Extremæ-Vnctionis.

RESOLVTIO PRIMA.

- An in casu extreme necessitatis, si non adsit oleum benedictum ab Episcopo, possit Sacerdos illud benedicere, vel vis oleo non benedicto ad vngendum moribundum?*
- Et an saltem Sacerdos ex commissione Episcopi possit prædictum oleum benedicere?*
- Et an si agrotus supervixerit, vngendus esset iterum sub conditione, cum oleo benedicto ab Episcopo, si tunc adsit?*
- Et an solum ex præcepto, vel ex necessitate Sacramenti requiratur, vt oleum Extremæ-Vnctionis sit benedictum ab Episcopo?*
- Et an si forte non esset aliud oleum, quàm Chrisma, sit peccatum de facto illo inungere infirmum moribundum?*
- Et an si Sacerdos per errorem contulit hoc Sacramentum Extremæ-Vnctionis cum sacro Chrismate, nihil sit repetendum?*
- Et an peccet mortaliter Sacerdos, qui oleo veteri, & non ab Episcopo eo anno benedicto vngeret infirmos?*
- Et an infirmi, qui omnino à natiuitate visus, vel auditus carent, sint in periculo mortis vngendi?*
- Et cursum docetur, quod qui carent membris vngendis, vel organo, vngendi sunt in parte proximo membri, vel organi deficientis. Ex part. 10. tr. 16. & Misc. 6. Ref. 81.*

AFFIRMATIVAM sententiam docet nouissimè Io. Martinon de Sacram. tom. 5. disp. 65. sect. 3. num. 16. vbi sic asserit: Dico secundo sufficere, vt oleum sit aliquo modo benedictum ab Episcopo, idest, vel per ipsum, vel per Sacerdotem ex ipsius commissione; qui enim per alium facit, per se facit moraliter. Probatur, quia teste Arcudio lib. 5. de sac. cap. 2. Græci sic faciunt ex antiquissima consuetudine, quam Clemens VIII. approbavit, monens in quadam instructione, de ritibus Græcorum, non esse cogendos eorum Presbyteros accipere oleum ab Episcopo benedictum, quia ex antiquissima consuetudine Orientalis Ecclesiæ, possunt Presbyteri de licentia & commissione Episcopi benedicere oleum infirmorum. Multoque magis id possunt ex commissione ipsius Summi Pontificis, vt docent etiam Victoria de sac. n. 216. in fin. & Valent. q. 1. de Extr. Vnct. punct. 2. post Palud. Sotum, & Caiet. quos citant. Imò quia opinio Glossæ initio relata videtur nonnullis esse probabilis in praxi, posset Sacerdos in casu extremæ necessitatis oleum ipse benedicere, eoque moribundum inungere: aut si neque benedicere liceret, posset vt etiam oleo non benedicto. Sed si agrotus superviaerit, vngendus esset iterum sub conditione, propter securitatem. Hucusque Martinon. Sed ego non auderem hanc sententiam in praxim deducere, quidquid ipse dicat. Nam vt rectè obseruavit, Doctores,

Tom. 11.

quos citat & sequitur Leandrus de Sac. tom. 1. tract. 4. disp. 2. q. 2. quibus adde Lessium in 3. p. D. Th. o. 1. de Extr. Vnct. dub. 4. n. 3. vbi est materia extrinseca Sacramentorum, qua Christus non est vsus requiritur benedictio. Dicendum est itaque, quod materia externa, quæ ad Sacramenta adhibetur, huiusmodi sacra benedictione debeat veluti disponi, aptari, & eleuari ad formam sacramentalem, & vt sit idoneum instrumentum, per quod gratia conferatur. Materiam quidem Baptismi, & Eucharistiæ ipso Christi vsu, & contactu sanctificata, & aptata ad formam sacramentalem fuerunt, vnde non indigent alia benedictione, vt sint idoneæ materię. Sed Sacramenti Vnctionis, & Confirmationis materia Christus nunquam est vsus, vnde oportebat, vt aliqua benedictione consecrarentur. Deinde de necessitate Sacramenti est, vt oleum sit ab Episcopo benedictum, quia licet Diuus Iacobus huius benedictionis mentionem non fecerit ex communi Ecclesiæ traditione à Concilio Florent. in decreto Eugenij, de literis vnionis, & à Trid. sess. 14. c. 1. declarata, & approbata necessariò requiritur, vt comprobatur D. Th. in 4. d. 23. q. 1. art. 2. q. 2. Pater Lugo de Sac. lib. 3. c. 1. q. 2. n. 19. Bonauent. art. 1. q. 2. Palud. q. 1. art. 2. Valent. disp. 8. q. 1. p. 2. in princ. Suar. disp. 40. sect. 1. n. 3. Aggid. de Coninc. disp. 19. dub. 2. concl. Bonac. de sacram. Extr. Vnct. disp. 7. q. vnic. part. 2. n. 3. Layman. lib. 5. sum. tr. 8. c. 2. n. 2. & alij. Vnde audiendus non est Victoria in sum. de sacram. q. 217. cui sub dubio fauet Caiet. 3. p. q. 72. art. 3. asserens, solum ex præcepto benedictionem requiri, non ex Sacramenti necessitate. Et ideò meritò Reuerendissimus Magister Sacri Palatii, deleuit hanc opinionem ex Aphorismis Emanuelis Sà, vt patet in editione ab ipso correctâ. Et quidem, vt infra videbimus, aliqui hanc opinionem tanquam temerariam damnarunt. Quæ omnia sunt valde vera, nam esto graues DD. Caiet. 2. 2. q. 72. art. 3. Victor. de Extr. Vnct. n. 116. Henriquez lib. 3. c. 8. n. 2. Zambran. de Extr. Vnct. cap. 5. n. 3. non improbabili- ter censeant, ex commissione Pontificis oleum à simplici Sacerdote benedictum sufficere. At verius, & securius est, necessariò ab Episcopo esse benedicendum: quia Florent. & Trident. Concilia æquè dicunt materiam huius Sacramenti esse oleum, ac esse ab Episcopo benedictum. At ex commissione Pontificis oleum mutari non potest: ergo neque mutari potest Episcopalis benedictio, sicuti alijs relatis, tradunt Barbosa alleg. 10. num. 6. & alleg. 31. num. 14. Valent. disp. 8. quest. 1. p. 2. in princ. Suarez. disp. 40. sect. 1. num. 8. Coninch. disp. 19. dub. 2. concl. 2. Bellarm. de Extr. Vnct. cap. 7. Laym. lib. 4. sum. tract. 8. cap. 2. n. 1. Bonac. disp. 7. quest. vnic. num. 2. Trullench. de sacram. lib. 5. cap. vn. dub. 2. n. 2. Illud verò est omnino certum, seclusa Pontificis commissione, oleum à simplici Sacerdote benedictum materiam insufficientem esse, vt bene notauit Coninch. dicta disp. 19. dub. 2. n. 6. Et hæc omnia præter Doctores citatos docet Dicastillo de Sacram. tom. 1. tractat. 7. disp. 1. dub. 3. num. 32. Lessius in 3. part. D. Thoma. cap. 1. de sacram. Extr. Vnct. dub. 4. & 5. n. 10. qui tamen asserit, posse ex commissione Pontificis probabiliter simplicem Sacerdotem

Sup. hoc in fine nuus §. & infra in Ref. 14 §. vit. & in tom. 2. tr. 1. Ref. 58. §. 2. à lin. 4.

Sup. hoc supra paulo post initium, huius Ref. cursum vers. Multoques & in Ref. 1. & 4. not. præteritæ, & in Ref. 2. §. vit.

Sup. hac cõ. misione in fine huius §. & in princ. leg. sed lege etiam à meo huius §. 1. a. vers. Deinde de necessitate, & §. eius not.

Sup. hac cõ. misione Pontificis post medium huius §. ad vers. Quæ omnia, & in alij §. eius not. que est prima post seq. ag. not.